

Královské pasování

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na dnešních bohoslužbách, na Květnou neděli, dnes po bohoslužbách se sejdeme k Výročnímu sborovému shromáždění, ještě jednou Vás vítám slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Žalm 77, 13-15)

13 Rozjímám o všech tvých činech a přemítám o tvých skutcích.

14 Bože, tvá cesta je svatá. Který bůh je velký jako Bůh náš?

15 Ty jsi Bůh, jenž činí divy! Svoji moc jsi dal národům poznat.

Píseň: EZ 639 - Když ráno slunce vstává nad hory červánků

Modlitba

Z knihy modliteb

I. Čtení (Lk 9, 23-26)

23 Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne.

24 Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachrání jej.

25 Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí nebo zmaří?

26 Kdo se stydí za mne a za má slova, za toho se bude stydět Syn člověka, až přijde v slávě své i Otcově a svatých andělů.

“Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 22 - Pavlův běh do Božího království)

Ukažte dětem českou vlajku a/nebo cestovní pas. Čeho jsou tyto věci symbolem nebo průkazem? Jsou nějaké symboly křesťanů? Nebo nějaký „průkaz křesťana“?

Píseň: Moje male světélko

Píseň: EZ 712 - V tvé síle, Pane Bože můj, všem bouřím vzdoruji

Kázání (Lk 23, 26)

26 Když jej odváděli, zastavili nějakého Šimona z Kyrény, který šel z pole, a vložili na něho kříž, aby jej nesl za Ježíšem.

Milé sestry, milí bratři, vzácní hosté,

dnes chci mluvit o něčem, co se odehrává v onom tísnivém meziprostoru – mezi slávou Květné neděle a krutostí ukřižování. Chci mluvit o chvíli, kdy utichlo jásání davů a městem začal znít dupot vojenských bot a vzlyky odsouzených. V tomto čase se setkáváme s postavou, která do příběhu Ježíšova utrpení zdánlivě nepatří. Šimon z Kyrény. Muž, který byl v tu chvíli nejdálší tomu, co se v Jeruzalémě dělo. Muž, který se v Jeruzalémě ocitl nejspíš jen jako poutník, snad se vracel z práce na poli, unaven podvečerním sluncem. Netoužil po dějinách, netoužil po mučednictví. Chtěl se jen v klidu vrátit ke své rodině a k šabatovému odpočinku.

A tak před námi vyvstává postava, která se v **dějinách spásy** objevuje jakoby mimochodem, a přesto nese **poselství nesmírné váhy**. Muž, který do největšího dramatu lidstva nevstoupil z vlastní vůle, ale byl do něj vtažen hrubou silou okolností. Šimon – stejně jako jméno apoštola Petra. Ale zatímco Petr sebevědomě sliboval, že půjde s Pánem i do vězení a na smrt, a pak selhal, tento druhý Šimon nic neslibuje, nic neví, a přesto je to on, kdo kráčí v nejtěsnější blízkosti trpícího Boha. O muži jménem Ježíš nejspíš věděl jen málo, pokud vůbec něco. A náhle, v **jediném okamžiku**, se jeho pokojný den hroutí. Římsští ozbrojenci ho vytrhnou z davu. Podle tehdejšího krutého práva mocných mohl být kdokoli přinucen nést břemeno okupační správy. Pro Šimona to nebyla jen fyzická tíha, bylo to ponížení. „Proč já? Čím jsem se provinil? Proč mám hřbet ohýbat pod dřevem, které patří cizinci?“

Bylo to nespravedlivé a nedávalo to žádný smysl. Přesto na něj vloží kříž, jako by ho **pasovali** do stavu utrpení. Písmo zde používá řecké slovo, které připomíná uvedení do úřadu nebo **královské pasování**. Bůh se „ujímá“ člověka, aby ho zachránil nebo mu svěřil úkol. Jako by ho Bůh skrze tuto hrůzu povolával k té nejvyšší službě. Šimon je **znečištěn krví a prachem**. V lidských očích je to pohroma. V **očích víry** je to však největší dar, jaký může člověk dostat. Zatímco učedník má nést svůj vlastní kříž, Šimonovi je dáno víc: nese přímo kříž Kristův. Dochází zde k úžasné výměně. Šimon nese břemeno z donucení, ale Ježíš ho přijal ze své svobodné vůle. Tím, čím je v tu chvíli Šimon pro zuboženého Ježíše, tím je Ježíš pro nás všechny.

Často si myslíme, že setkání s Bohem má být slavnostní a radostné. Jenže i do našich životů vtrhávají „Šimonovy chvíle“. Kolikrát i na nás ukáže prst neštěstí, nemoci nebo zrady? Kráčíme si životem, plánujeme si budoucnost, a najednou je všechno jinak. Bez vysvětlení, bez logiky. Stojíme tam, pod **tíhou břemene**, které jsme si nevybrali, a marně voláme po spravedlnosti. Marně se ptáme: „Proč já?“ Cítíme se opuštěni, a ti ostatní

jsou rádi, že se to nestalo jim. V Šimonovi a ve všech, kteří dnes nesou zlo, jež sami nezpůsobili, pokračují dějiny vykoupění světa.

Právě v hloubi utrpení se totiž často skrývá **nečekaná blízkost Stvořitele**. Mnozí z nás došli k **pramenům živé vody** právě skrze vyprahlou poušť bolesti, nikoliv po dlážděných cestách úspěchu. Je v tom hluboké tajemství: kříž, který neseme, ve skutečnosti není náš, ale patří Kristu. On vzal na sebe tu nejstrašnější tíhu – naši vinu, naše selhání i naši smrtelnost. Šimon nese dřevo na popraviště, ale není na něm usmrcen. Na kříži, který Šimon podpíral, umírá Ježíš, aby nás všechny vysvobodil.

To je jádro naší naděje. I když nás život přitlačí k zemi nespravedlností, i když musíme zakoušet hořkost světa, nejsme v tom konečném smyslu ztraceni. My ten kříž jen na chvíli podpíráme, ale Kristus na něm umírá za nás. On na sebe vzal to nejtěžší – **odloučení od Boha**. Naše trápení je jen kratičký úsek cesty, po kterém následuje vysvobození.

Díky Boží milosti se i to největší zlo může obrátit v nečekanou příležitost být Bohu blíž. Nikdo z nás nebude podroben těžší zkoušce, než jakou dokáže vydržet. A až naše síly definitivně dojdou, Ježíš ten kříž zase převezme. Tak jako ho snal ze Šimonových ramen, sejme ho jednou i z nás.

A až jednou staneme na prahu Božího království, možná budeme unavení, potlučení a plní šrámů z bitev, které jsme nechtěli bojovat. Budeme mít mnoho nezodpovězených otázek. Ale budeme svobodní. Svobodní od všeho, co nás tížilo, protože ten, který kráčel na Golgotu, nakonec přibil veškerou naši bolest na kříž a daroval nám věčný pokoj. Kristus naše trápení definitivně přibil na kříž.

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že jsi přijal náš kříž. Vyznáváme, že se často vzpíráme břemenům, která na nás doléhají, a nevidíme v nich tvou milost. Prosíme, dej nám sílu nést naše životní zkoušky s pokorou. Amen.

Píseň: EZ 316 - Dej odvahu včas slyšet, co pro nás, Pane, máš

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Pane Ježíši Kriste, ty sám jsi zakusil slabost těla i tíhu kříže. Přicházíme k tobě s důvěrou, že slyšíš naše volání i tehdy, když nám docházejí slova.

- Pane, prosíme tě za všechny, kteří dnes leží v nemocničních pokojích a cítí se drceni břemenem bolesti, které si nevybrali. Buď nablízku těm, jejichž dny jsou naplněny úzkostí a jejichž noci jsou nekonečné. Daruj jim sílu, aby svou slabost dokázali unést, a pošli jim do cesty lidi, kteří jim budou oporou.
- Zvláště tě prosíme za naši drahou (Vlastičku Kittlerovou), která v nemocnici bojuje s následky těžkého zranění. Pane, ty jsi lékař duše i těla. Prosíme o tvůj pokoj pro její mysl, o zmírnění její bolesti a o tvé vedení pro ruce lékařů. Ať v této chvíli pocítí, že ten nejtěžší kus kříže podpíráš ty sám.
- Prosíme tě za svět, který je plný násilí a nespravedlností. Myslíme na všechny, kteří jsou vyháněni ze svých domovů, na ty, jimž válka vzala blízké a naději. Daruj světu pokoj a smířením.
- Svěřujeme ti naše domovy. Prosíme za rodiče, aby měli trpělivost a lásku, i když jsou unavení prací a starostmi. Prosíme za děti, aby mohly vyrůstat v bezpečí, v radosti a v poznání, že jsou milovány tebou.
- Děkujeme ti za toto společenství. Prosíme, abychom nebyli jen těmi, kteří se dívají z dálky, ale abychom se jako Šimon nebáli přiložit rameno k břemenu druhého. Uč nás sloužit s pokorou a vidět v trpícím tvou tvář.
- Pane, odevzdáváme ti všechno, co nás tíží, i to, za co neumíme prosit. Věříme, že s tebou žádná cesta nekončí v prachu země, ale v tvém království. V tichu ti nyní, Pane, odevzdáváme naše modlitby

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: EZ 423 - Svou sílu nám dáváš jak vinný kmen

Posláni (1Kor 1, 27-29)

27 Co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné;
28 neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano, vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic –
29 aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.

Požehnání (Num 6, 24-26)

24 ,Hospodin tě požehná a ochrání tě,
25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,
26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.'

Píseň: EZ 719 – Mou cestu v rukou máš, jdu s důvěrou